

ἔστιν ὁ δίκαιος καὶ ἔστιν πᾶσι περὶ ἀρχαῖς
 τοῖς νόμοις, οὐ πᾶσι τοῖς ἄδικοις ἔστιν τῷ ὅλῳ
 στερούμενος λόγῳ· περὶ δὲ τὸ περὶ θεῶν ταῖς
 νόμοις ἐκλάττωται πῆ, καὶ ταύτην ἢ ἐξήρησε ἰσο-
 ἀξίει αὐτῆ· τὸν αὐτὸν δὲ ἔσπον καὶ ὅτι ἔστι δὴ-
 λωῖ, καὶ ἐπὶ αὐτῶν δὲ ὁ μαθηματικὸς περὶ τὰ ἐξ
 ἀφαιρέσεως τῶν θεωρίαν ποιεῖται· ἀπεκλεῖον
 γὰρ πάντα τὰ αἰδιόγητα, θεωρεῖ δὲ βάρους καὶ κω-
 φύθηται, καὶ σκληρότητα, καὶ τὸ πᾶσι τῶν ἔπι δὲ
 καὶ θερμότητα, καὶ ψυχρότητα, καὶ τὰς δῆλας αἰ-
 διότητας ἐναπλάσσει· μόνον δὲ καταλείπει τὸ
 πρῶτον καὶ σωμαχεῖς, τὸ ἄλλο δὲ ἔστι δὴ δύο,
 τὸ δὲ ἔστι δὴ πᾶσι, καὶ τὰ πᾶσι τὰ τούτων ἢ πο-
 σά ὅτι καὶ σωμαχεῖς, καὶ οὐ καὶ ἔπι τῆν τι θεω-
 ρεῖ καὶ ἔστι ἄλλοις παρὰ δῆλα φύσει καὶ θεοῖς
 σκοπεῖ, καὶ τὰ ταύτας ἰσοἀφύχνηται, ἔστι δὲ τὰς
 συμμετρίαις καὶ ἀσυμμετρίαις, ἔστι δὲ τοῦ λό-
 γου· ἀλλ' ὅμως μίαν πάντων καὶ τῶν αὐτῶν
 πᾶσι θεῶν ὁπσημίω τῶν γεωμετρικῶν τὸν
 αὐτὸν ἔσπον ἔστι καὶ περὶ τὸ ὄν, τὰ γὰρ τούτω
 ἢ ἰσομετρικότητα, καὶ ὅσον ὅσον ὄν, καὶ τὰς ἐ-
 ναπλάσσει αὐτῶν ἢ ὄν, ἢ ἐκ δῆλας ὁπσημίως ἢ φι-
 λωσοφίας θεωρησῶν. τῆ φυσικῆ καὶ γὰρ οὐχ
 ἢ ὄντα, μέλλον δὲ ἢ μινύσεως μετέξ, τῶν
 θεωρίαν τις ἄπονεύμεται ἀπὸ γὰρ μὴ διαλε-
 κτικῆ καὶ ἢ σοφιστικῆ, ἔστι συμμετρικῶν καὶ
 εἰσι τοῖς οὐσί, οὐχ ἢ δὲ ὄντα, οὐδὲ περὶ τὸ
 ὄν αὐτὸ, καὶ ὅσον ὄν ὅσον. ὡς λέγειται τὸν
 φιλόσοφον καὶ ὅσον ὄντα ὅσον, ἔστι περὶ τὰ
 λεγόμενα θεωρητικόν. ἐπεὶ δὲ τὸ, τὴ ὄν ἀπὸ
 καὶ ἔστι ἔν τι καὶ κοινὸν λέγεται πολλαχῶς λεγόμε-
 νων, καὶ τὰ ἐναντία τῶν αὐτῶν ἔσπον (εἰς
 τὰς θεωρίας γὰρ ἐναπλάσσει καὶ διαφορὰς τῶ
 ὄντος αἰάγεται) τὰ δὲ τοιαῦτα δὴ αὐτῶν ἰσο-
 μίαν ὁπσημίω ἔστι, διδύμοι δὲ ἢ καὶ ἀρ-
 χὰς ἄπορία λεγόμενα. λέγει δὲ ἐν ἢ διηγο-
 ρεῖται, πῶς ἔστι πολλῶν καὶ διαφορῶν ὄντων
 τῶν γὰρ μίαν τίς ὁπσημίω.

A puta si iustus est secundum habitū quen-
 dam legibus obtemperans, iniustus non
 erit omnino tota ratione priuatus. Circa
 verò obedientiam legum deficiens, ali-
 quo pacto, & ob hoc ei priuatio inerit. Eo-
 dem pacto modo & de aliis. Quemad-
 modum mathematicus circa abstracta spe-
 culatur (tollendo nanque omnia sensibili-
 lia, ita speculatur: vtputa grauitatem & le-
 uitatem, duritiam, & contrarium: item
 B autem caliditatem, & frigiditatem, & cæ-
 teras sensibiles contrarietates) solum ve-
 rò dimittit quantum & continuum, ho-
 rum quidem ad vnum, horum verò ad
 duo, horum autem ad tria, & passiones eo-
 rum prout quanta, & continua sunt, non
 prout àliquid aliud speculatur, & horum
 quidem situs ad inuicem considerat, & ea,
 quæ eis insunt, horum verò commenfu-
 rationes, & incommensurationes, horum
 C autem rationes: at tamen in vnam om-
 nium, & eandem scientiam ponimus geo-
 metriam: eodem modo etiam circa ens se
 habet. Quæ enim ei, prout ens est, acci-
 dunt, & eius, prout ens, contrarietates,
 non est alterius scientiæ, quàm philoso-
 phiæ speculari. Physicæ nanque specula-
 tionem de eis, non prout entia, sed prout
 motu participant, attribueri queat quif-
 D riam. Dialecticæ verò, & sophisticæ, de iis,
 quæ accidunt quidem entibus sunt, ve-
 rùm non prout entia sunt, nec circa ipsum
 ens prout ens est. Vnde restat philoso-
 phum esse circa prædicta, speculatiuum
 prout entia sunt. Cùm verò & omne ens
 secundum vnum quid, & commune dica-
 tur multipliciter dictum, contraria quo-
 que eodem modo (ad primas nanque con-
 trarietates, & differentias entis reducun-
 tur) huiuscemodi verò possibile sit sub v-
 na scientia esse, soluetur profecto dubi-
 tatio à principio dicta. Dico autem in qua
 dubitatur, quoniam modo multorum &
 genere differentium vna quædam scien-
 tia erit.

CAPVT IIII.

CVM autem mathematicus propriè spe-
 cialiter communibus vtatur, horum
 quoque principia speculari, primæ philo-
 sophiæ profecto erit. Quòd enim ab equa-
 libus, dempris æqualibus, æqualia sunt,
 F quæ restant, commune quidem in om-
 nibus quantis est. Mathematica verò ac-
 cipiens, circa quandam suæ materiæ par-
 tem speculatur, vt circa lineas, aut angu-
 los, aut numeros, aut aliquam cæterorum
 quantorum: non tamen prout entia, sed
 prout vnumquodque horum ad vnum.

Κεφάλαιον δ.

ΕΠεί δὲ μαθηματικὸς χρῆσθαι τοῖς κοινῶς
 εἰδίας, καὶ τὰς τούτων ἀρχὰς ἀλλ' εἴη θεω-
 ρήσῃ τῆς θεωρίας φιλοσοφίας. ὅτι γὰρ ἀπὸ τῶν
 ἴσων ἀφαιρέθενται ἴσα τὰ λοιπόμενα, κοινὸν
 ἔστι ὅσον ὅσον πᾶσι τῶν ἴσων ποσῶν· μαθηματι-
 κῆ δὲ ἀπολαβούσα περὶ τι μέρος τῆ οὐκίας
 ὕλης, ποιεῖται ἢ θεωρεῖται ὅτι περὶ γραμμάς, ἢ
 γωνίας, ἢ ἀριθμοῖς, ἢ ἔστι λοιπῶν τι ποσῶν· ἔστι
 ἢ δὲ ὄντα, ἀλλ' ἢ σωμαχεῖς αὐτῶν ἢ μίαν ἔστι ὄν